

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România” (www.ier.ro). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court’s database HUDOC.

Grives împotriva Regatului Unit (MC) - 57067/00

Hotărârea din 16.12.2003 (MC)

Art. 6

Art. 6 § 1

Instanță imparțială

Instanță independentă

Independența și imparțialitatea unei curți marțiale: *neîncălcare*

În fapt – Reclamantul, care își efectua serviciul militar în cadrul Marinei Regale Britanice, a fost găsit vinovat de către o curte marțială pentru lovire și alte violențe, infracțiune săvârșită cu intenție. Curtea era alcătuită dintr-un președinte, patru ofițeri din cadrul Marinei și un *judge advocate*. Acesta din urmă, un *barrister* (avocat pledant) din cadrul Marinei, asigură buna desfășurare a procesului și pronunță hotărâri privind aspecte de drept și procedurale, dar nu participă la deliberări și nici la votarea verdictului. Comisia Marinei a hotărât să nu modifice verdictul și pedeapsa pronunțate. Curtea Marțială de Apel a respins recursul reclamantului.

În drept – Art. 6 § 1: în hotărârea *Cooper*, Curtea a concluzionat că îndoielile reclamantului în ceea ce privește independența și imparțialitatea curții marțiale a Royal Air Force care îl judecase nu erau justificate în mod obiectiv. Or, curțile marțiale ale Marinei diferă de cele ale forțelor aeriene în privința câtorva aspecte importante. În primul rând, autoritatea de trimitere în judecată a Marinei poate desemna un procuror dintr-o listă de *barristers* ai Marinei, în uniformă, care nu fac parte din personalul acesteia. Totuși, în speță, procurorul făcea parte din personalul autorității de trimitere în judecată, precum în cauza *Cooper*. În al doilea rând, funcționarul administrativ al curților marțiale ale Marinei (*Naval Court Administration Officer* – „NCAO”) este un civil și nu un ofițer activ, ceea ce contribuie la independența și imparțialitatea procedurii în fața curții marțiale. În orice caz, NCAO îndeplinește sarcini și funcții suficient de similare celor ale omologului său din cadrul forțelor aeriene pentru a permite să se ajungă la concluzia conform căreia acesta lucrează în mod independent. În al treilea rând, nu există decât un tip de curte marțială în cadrul Marinei, în vreme ce forțele aeriene pot să convoace curți marțiale generale și curți marțiale regionale, dar acest lucru nu are nicio influență asupra independenței și imparțialității acestor instanțe. În al patrulea rând, postul de președinte permanent nu există în Marină, președintele fiind desemnat de fiecare dată când trebuie să se constituie o curte marțială a Marinei. Lipsa unui președinte permanent, care nu se așteaptă la o promovare, nu trebuie să se teamă de o concediere și nu face obiectul unor raportări cu privire la hotărârile judecătorești pe care le pronunță, privează curțile marțiale ale Marinei de un post care contribuie în mare măsură la independența unei instanțe care, în plus, este constituită *ad-hoc*. În al cincilea rând – și cel mai important – *judge advocate*, care își desfășoară activitatea în cadrul curții marțiale a Marinei, este ofițer activ al Marinei, care, atunci când nu activează la curtea marțială, îndeplinește sarcini obișnuite în

cadrul acestei armate; în forțele aeriene, dimpotrivă, *judge advocate* este civil, care lucrează cu normă întreagă în echipa *Judge Advocate General*, de asemenea civilă. În special, având în vedere unele practici în vigoare la momentul faptelor în ceea ce privește rapoartele întocmite cu privire la performanțele judiciare ale *judge advocates* din cadrul Marinei, nu se poate afirma că rolul acestora constituie o garanție solidă de independență. În această privință, explicațiile Guvernului referitoare la numărul relativ scăzut de procese în fața curții marțiale care au loc în cadrul Marinei și la importanța pe care o are faptul că un ofițer al Marinei cunoaște mediul propriu acesteia nu sunt convingătoare. Faptul că rolul central de *judge advocate* nu revine unui civil privează curțile marțiale ale Marinei de una din cele mai importante garanții de independență. În al șaselea rând, având în vedere că documentul de informare trimis membrilor curților marțiale ale Marinei este mult mai puțin exact și clar decât cel întocmit de forțele aeriene, acesta contribuie într-un mod mai puțin eficient la asigurarea independenței membrilor ordinari ai curților marțiale în raport cu influențele exterioare exercitate. Prin urmare, ținând seama de diferențele existente între sistemul forțelor aeriene și cel în vigoare la nivelul Marinei, îndoielile reclamantului privind independența și imparțialitatea curții marțiale a Marinei care l-a judecat pot fi considerate justificate din punct de vedere obiectiv. Prin urmare, procesul acestuia în fața curții marțiale a fost inechitabil.

Concluzie: încălcare (unanimitate).